

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Compagnie des gaz de petrole Primagaz (Paris, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA” – Cererea de înregistrare nr. 14 740 559

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 27 noiembrie 2017 în cauza R 1271/2017-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- modificarea în totalitate a deciziei atacate;
- dispunerea înregistrării mărcii.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1001/2017.

Acțiune introdusă la 5 martie 2018 – Szegedi/Parlamentul

(Cauza T-135/18)

(2018/C 182/29)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamant: Csanád Szegedi (Budapest, Ungaria) (reprezentant: Kristóf Bodó, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea notei de debit nr. 2017-1635, emisă de secretarul general al Parlamentului European;
- anularea deciziei de recuperare adoptate de secretarul general al Parlamentului European la 30 noiembrie 2017, pentru suma de 264 196,11 euro.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șase motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că în decizia secretarului general, concluziile privind rambursarea cheltuielilor de călătorie și asistenții parlamentari acreditați sunt contrare realității obiective. Reclamantul a solicitat numai rambursarea cheltuielilor de călătorie în cazurile în care avea dreptul la aceasta în temeiul prevederilor Deciziei nr. 2009/C 159/01 a Biroului Parlamentului European de stabilire a normelor de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European.

Asistenții parlamentari acreditați la care face trimitere decizia, care au o legătură contractuală cu Parlamentul European, au îndeplinit atribuții de asistență în vederea desfășurării funcțiilor de membru ale reclamantului la Bruxelles și la Strasbourg.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului egalității armelor

Reclamantul nu a avut acces la probele în susținerea faptelor cuprinse în decizia secretarului general. Deși a solicitat aceasta în scris, secretarul general nu i-a transmis probele menționate, împiedicându-l astfel în orice moment să prezinte observații cu privire la fond. Decizia secretarului general, pe care se bazează nota de debit, ca act juridic care îl lezează pe reclamant, a fost adoptat cu încălcarea principiilor de procedură imparțială și echitabilă și de egalitate a armelor și a dreptului la apărare al reclamantului.

3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că decizia secretarului general cuprinde o eroare de drept atunci când se referă la sarcina probei. Spre deosebire de cele afirmate în decizia secretarului general, argumentele prezentate la punctul 54 din Hotărârea Tribunalului din 10 octombrie 2014 pronunțată în cauza T-479/13, Marciani/Parlamentul, nu pot fi considerate relevante în prezenta cauză tocmai deoarece în cazul deputatului Marciani trebuia să se aplice respectivul Regulament NCI (Normele privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European), pe când în timpul mandatului de deputat al reclamantului era deja în vigoare Regulamentul (CE) nr. 160/2009 al Consiliului.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe lipsa de temei juridic a restituirii retribuiției acordate asistenților parlamentari acreditați. Acest motiv cuprinde două aspecte:

Primul aspect al celui de al patrulea motiv se întemeiază pe inexistența unei relații juridice între reclamant și Parlamentul European. Începând de la intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 160/2009, raportul juridic se stabilește între asistentul parlamentar acreditat și Parlamentul European, iar nu între acesta și deputat, iar Parlamentul European nu rambursează cheltuielile, ci plătește o retribuiție. În ceea ce privește raportul de muncă al asistenților parlamentari acreditați, reclamantul nu are nicio relație contractuală cu Parlamentul European. Parlamentul European nu a plătit reclamantului retribuiția corespunzătoare a asistentului parlamentar acreditat. În lipsa unei relații și a unui temei juridic, reclamantului nu poate avea nicio obligație de rambursare către Parlamentul European.

Cea de a doua parte a celui de al patrulea motiv se întemeiază pe faptul că din activitatea exterioară serviciului asistenților parlamentari acreditați nu reiese niciun drept la restituirea retribuiției plătite. Articolul 12 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene nu interzice desfășurarea unei activități exterioare serviciului, ci doar impune obținerea acordului corespunzător al autorității împuternicite să facă numiri. În schimb, în cazul în care nu se solicită consimțământul, reglementarea nu prevede sancțiuni sub forma restituirii integrale a retribuiției acordate.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe interdicția aplicării retroactive a unei norme care stabilește o obligație. La punctul 8 din decizia secretarului general se face trimitere, între temeiurile juridice ale concluziei la care s-a ajuns, la articolul 39a din Dispozițiile generale de punere în aplicare, în pofida faptului că Decizia nr. 2015/C 397/03 a Biroului Parlamentului European, prin care se modifică Normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European este aplicabilă începând cu 1 ianuarie 2016, astfel încât nu poate fi aplicabilă în prezentul litigiu.

6. Al șaselea motiv întemeiat pe neîndeplinirea obligației de motivare și pe încălcarea principiului proporționalității, în măsura în care privește determinarea cuantumului. Suma solicitată nu este justificată în detaliu, și nici prin intermediul unei metode de calcul, și presupune că asistentul parlamentar nu a lucrat niciodată pentru reclamant.

7. Al șaptelea motiv întemeiat pe faptul că s-a efectuat o evaluare a documentului justificativ al datei călătoriei anexat la rambursarea cheltuielilor de călătorie care se îndepărtează de la scopul acestuia și s-au dedus din acesta concluzii neîntemeiate.